

Kraków, dnia 13 stycznia 2020 r.

Sygn. akt Ts 110/19

Trybunał Konstytucyjny

al. Jana Chrystiana Szucha 12A

00-918 Warszawa

Skarżący: T K

reprezentowany przez pełnomocnika adw. Małgorzatę Kowacz

UZUPEŁNIENIE BRAKÓW SKARGI KONSTYTUCYJNEJ

Wykonując zarządzenie sędziego Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12.12.2019 r. doręczone na adres Kancelarii w dniu 8.01.2020 r. wskazuję co następuje:

1. W załączeniu przedkładam pełnomocnictwo szczególne udzielone przez T K do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz reprezentowania wraz z czterema kopiami poświadczonymi za zgodność z oryginałem.
2. W załączeniu przedkładam odpisy i cztery poświadczone za zgodność z oryginałem kopie decyzji z dnia .04.2015 r. i wyroków z dnia .02.2017 r. oraz z dnia .03.2019 r. z uzasadnieniami.
3. wskazuję, iż orzeczeniem, którym ostatecznie orzeczono o wolnościach i prawach skarżącego był wyrok Sądu Apelacyjnego w K Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia .03.2019 r. - sygn. akt , którego odpis wraz z uzasadnieniem został doręczony na adres Kancelarii w dniu 10.04.2019 r., na dowód czego przedkładam kopertę, w której korespondencja ta została nadana wraz z wydrukiem ze strony Poczty Polskiej S.A. wskazującym datę odbioru przesyłki o numerze nadania wskazanym na kopercie oraz fotokopię potwierdzenia odbioru z akt sprawy sądowej.

4. Wyjaśniam, iż skarżący kwestionuje przepis art. 25 ust. 1b ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w brzmieniu obowiązującym od dnia 1.01.2013 r. do dnia 30.09.2017 r.
5. Wskazuję, iż zaskarżony przepis narusza wynikające z treści art. 67 ust. 1 Konstytucji prawo podmiotowe ubezpieczonego do uzyskania świadczenia emerytalnego obliczonego według zasad zgodnych z obowiązującymi nie tylko przepisami prawa ale również zasadami konstytucyjnymi o ogólnym charakterze. Na prawo do emerytury składa się bowiem określone świadczenie, na wysokość którego wpływ mają różne czynniki, w szczególności staż pracy czy wysokość osiągniętych zarobków, a także od 1.01.2013 r. określone sposoby jego wyliczenia, zgodnie z którymi kluczowy jest moment podjęcia decyzji o zaniechaniu czy też ograniczeniu aktywności zawodowej i po spełnieniu wymogów ustawowych przejścia na emeryturę w obniżonym wieku. Nie bez znaczenia jest fakt, iż wynikające z art. 67 Konstytucji prawo do zabezpieczenia społecznego po osiągnięciu wieku emerytalnego nie może być postrzegana jedynie jako prawo socjalne mające co do zasady charakter norm programowych, czyli wymagają określonego działania przez władze publiczne (zwłaszcza przez ustawodawcę) dla ich urzeczywistnienia. W zakresie w jakim prawo to jest realizowane, a więc w zakresie określenia wysokości świadczenia emerytalnego, prawo zabezpieczenia społecznego winno być traktowane jako prawo podmiotowe, prawo do uzyskania godnego świadczenia emerytalnego obliczanego z uwzględnieniem prawa każdego człowieka do samodzielnego i suwerennego podejmowania decyzji o momencie i skutkach przejścia na emeryturę. Tak rozumiane prawo zostało naruszone w niniejszej sprawie albowiem Skarżący kierując się treścią obowiązujących przepisów prawa podjął decyzję o realizacji prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym w związku ze spełnieniem przesłanek uzyskania świadczenia z tytułu pracy w szczególnych warunkach mając świadomość co do sposobu obliczania tego świadczenia i braku wpływu podjęcia decyzji w sprawie ubiegania się o nie na wysokość przyszłej emerytury. Tymczasem wprowadzenie zaskarżonej regulacji, która obowiązywała w dacie wydawania decyzji w przedmiocie emerytury a nie obowiązywała w momencie przejścia przez Skarżącego na emeryturę w obniżonym wieku stała się podstawą wydania orzeczeń sankcjonujących decyzję ZUS na mocy której wysokość świadczenia emerytalnego Skarżącego została pomniejszona o pobrane należności z tytułu emerytury wcześniejszej. Skarżący przechodząc na emeryturę w obniżonym wieku emerytalnym nie mógł jednak przewidzieć, że w trakcie jej pobierania wprowadzone zostaną przepisy obniżające z tego powodu świadczenie emerytalne z powszechnego wieku stąd też nie mógł on podjąć decyzji o ewentualnym

niekorzystaniu z prawa do emerytury w obniżonym wieku. Naruszone zostało więc prawo Skarżącego do uzyskania świadczenia w wysokości zgodnej z normami konstytucyjnymi tj. wysokości jakiej mógł on spodziewać się przechodząc na wcześniejszą emeryturę jako prawa już nabytego, które realizował. Konstytucyjne prawa Skarżącego zostały więc naruszone w ten sposób, iż wprowadzone przepisy uniemożliwiły cofnięcie skutków decyzji podjętej przez Skarżącego przed ich wejściem w życie i wpłynęły na ograniczenie nabytego prawa do świadczenia emerytalnego w określonej wysokości. Jak wskazano w skardze konstytucyjnej przepis art. 67 ust. 1 Konstytucji prawo do zabezpieczenia społecznego stanowi prawo o charakterze podmiotowym albowiem treść tego prawa w jego zasadniczych elementach oraz jego granice są bezpośrednio kształtowane przez normę konstytucyjną, co dotyczy także prawa do uzyskania świadczenia emerytalnego o określonej wysokości. Zauważyć należy, iż w momencie złożenia wniosku o przyznanie prawa do emerytury w obniżonym wieku, której wysokość stanowiła wypadkową stażu pracy i wysokości osiągniętych dochodów i przyznania tego prawa na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przepisy te nie przewidywały żadnego wpływu przejścia na wcześniejszą emeryturę na wysokość emerytury z tytułu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego. W trakcie realizowania przez Skarżącego przyznanego prawa do emerytury wcześniejszej, z którego to prawa Skarżący nie mógł zrezygnować, wprowadzone zostały zaskarżone w niniejszej sprawie przepisy zgodnie z którymi decyzja podjęta przez skarżącego przed wejściem w ich życie zaważyła na wysokości świadczenia emerytalnego z powszechnego wieku emerytalnego, co naruszyło gwarancje konstytucyjne wynikające z przepisów statuujących prawo do zabezpieczenia społecznego rozumianego jako prawo do uzyskania świadczenia o określonej wysokości przewidzianej przepisami prawa obowiązującymi w dacie podejmowania decyzji mających wpływ na realizację prawa do zabezpieczenia społecznego. Ustawodawca przysługujące mu prawo do dokonywania reform musi bowiem realizować z poszanowaniem praw jednostki, w tym gwarancji i nakazów wynikających z przepisów Konstytucji tak zawartych w ogólnych normach, jak i w przepisach określających wolności i prawa obywatela. Szczególne znacznie wprowadzanie takich zmian ma w przypadku ingerencji w nabyte świadczenia z zakresu zabezpieczenia społecznego, na których wysokość jednostka ma wpływ nie tylko poprzez pracę w określonym okresie i osiągnięcie określonych zarobków ale również jak ma to miejsce w niniejszej sprawie moment podjęcia decyzji o zakończeniu bądź ograniczeniu aktywności zawodowej i złożeniu wniosku o przyznaniu wcześniejszej emerytury.

6. Wskazuję, iż od wyroku Sądu Apelacyjnego w K z dnia .03.2019 r. nie został wniesiony nadzwyczajny środek zaskarżenia albowiem ze względu na wartość przedmiotu sporu w świetle treści art. 398² k.p.c. skarga kasacyjna nie przysługiwała.

Za Skarżącego – pełnomocnik

Załączniki:

1. pełnomocnictwo szczególne – oryginał oraz cztery kserokopie
2. decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia .04.2015 r. i 4 kserokopie
3. wyrok Sądu Okręgowego w K Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia .02.2017 r. - sygn. akt z uzasadnieniem – odpis i 4 kserokopie
4. wyrok Sądu Apelacyjnego w K Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia .03.2019 r. - sygn. akt z uzasadnieniem – odpis i 4 kserokopie
5. koperta z numerem nadawczym oraz wydruk ze strony internetowej www.poczta-polska.pl
6. fotokopia potwierdzenia odbioru